

Lánczi Tamás: Mintha mi sem történt volna

2015 november 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Az elszánt bevándorláspártiak azoknak a hith? kommunistáknak a szellemi rokonai, akik még a munkatáborban is szentül hitték: Sztálin és az eszme jó, csak a megvalósításba csúszott hiba.

Még tart a pénteki áldozatok azonosítása, de Európa már egy újabb lehetséges terrortámadástól tart. Akik azt hitték, hogy az események kijózanítják Európa bevándorlópárti felét, azok keserűen csalódnak. Európa vezetői hallgatnak. Jó okuk van erre, hiszen ha szembenéznének a valósággal, akkor azonnal le kéne mondaniuk. A valódi okok kimondása helyett inkább álvitákat folytatnak. Valódi intézkedések helyett pedig látszatcselekvés zajlik. A vita most épp arról folyik, hogy honnan és mikor érkeztek a terroristák. Számít ez? Változtat-e valamit, ha a merénylők a múlt hónapban lépték át a határt, vagy már Franciaországban született másod- vagy harmadgenerációs bevándorlók voltak? Mindez részletkérdés.

Mindkét eset az európai bevándorlási modell fenntarthatatlanságára mutat rá.

Aztán arról is vitakoznak, hogy megtettünk-e mindent a bevándorlók integrációjáért. Megdöbbenve olvasom azokat a publicisztikákat, amelyek még mindig a nyugat-európai társadalmakat hibáztatják a terrorizmusért. Ha több energiát fordítunk az integrálásra, akkor ez nem következhetett volna be – állítják.

Azt leszámítva, hogy ez milyen mértékben sérti az áldozatok emlékét és hozzátartozóikat, az érvelés végtelenül hamis. Európa az önfeladásig is elment, hogy integráljon, nem kevés anyagi áldozatot vállalva. Az eredményt Párizs véráztatta utcáin lehet megtekinteni. És a Charlie Hebdo szerkesztősege elött, meg a felgyújtott zsinagógák üszkös romjain.

Azok, akik most is elszánt bevándorlópártiak, és akik szerint csak az integrációs modellel van a baj, azoknak a hithű kommunistáknak a szellemi rokonai, akik még egy szibériai munkatáborban is szentül hitték, hogy Sztálin és az eszme jó, csak a megvalósításba csúszott valamilyen hiba.

És ha ez az erőfeszítés kevés volt, vajon évi egymillió emberrel hogy fog megbirkózni Európa? És egyáltalán, miért is kéne? Milyen erkölcsi parancsolat kényszerít minket arra, hogy az értékeink iránt közömbös embereket jobb élethez segítsük? Miért nekünk kell erőfeszítéseket tennünk? Mióta alanyi jog az integráció? És ki döntött erről?!

(Golyó ütötte lyukak a párizsi Le Carillon bár ablakán, a péntek esti terrortámadás egyik [helyszínén](#).)

A pénteki merénylet kapcsán az európai elit kétszeresen is hazudik magának. Úgy tesz, mintha példa nélküli lenne, miközben tudjuk jól, hogy ez egy régóta tartó folyamat része. A hazugság másik fele, amikor azt állítják, hogy a

terror elleni harc majd megoldja a helyzetet. Úgy tesznek, mintha a probléma Európa határain kívül lenne, pedig nem csak ott van, de erről nem illik beszélni. A Rakkát bombázó francia vadászgépek akciója talán átmenetileg lecsillapítja a háborgó lelkünket, kielégítheti a jogos bosszúvágyat, de az izomból elkövetett bombázások számomra inkább a nyugati politika tanácstalanságának a szimbólumai, mintsem a valódi erő.

Lánczi Tamás - politikai tanácsadó

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló